

עפ"ג 13/40386 - טל גיצס נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ג 13-07-40386 גיצס נ' מדינת ישראל

בפני כב' השופט אברהם טל, אב"ד - סג"נ
כב' השופט אהרון מקובר
כב' השופטת שירה בן שלמה
המערער טל גיצס
נגד מדינת ישראל
המשיבה

פסק דין

1. בפנינו ערעור על גזר דין של בית משפט השלום בראשל"צ (כב' השופטת איתה נחמן), מיום 13.6.6.13 בת"פ 11-11-36915, לפיו הורשע המערער, ע"פ הודהתו, בכתב אישום מתיוקן, בשני אישומים בעבירות של: אויומים (בשישה מופעים) עבירה על סעיף 192 בחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק") ובתקיפה סתם (בחמשה מופעים), עבירה על סעיף 379 לחוק.

2. המערער נידון למאסר על תנאי למשך 4 חודשים שלא ירצה אלא אם יעבור תוך 3 שנים עבירות אלימות כנגד הגוף, לרבות אויומים, ול- 150 שעות של"צ.

3. הערעור מכoon כנגד אי ביטול הרשותה, ולהילופין, כנגד השל"צ אותו הסכים המערער לבצע כבסיס לביטול הרשותה.

עיקרי העובדות:

1. ביום 1.8.11 ביקש המערער לשאול את רכבה של אחותו, זוז סירבה. בתגובה צעק עליה המערער, קילל אותה ו אמר שהוא צריך את הרכב אך אחותו סירבה בשנית. בתגובה לסירובה בעת בה המערער שתי בעיות, האחת בגין והשנייה בתיק שנשאה עמה.

מיד ובסמוך לכך, צלצל המערער לאמו, צעק עליה, קילל אותה ודרש ממנה את הרכב או כסף לנסוע לצבאי.

כאשר אמו ניסתה להר.cgiע אותו אמר לה המערער שאם היא תנטק את השיחה זה יהיה הסוף שלה, והוא יבוא אליה לעבודה. בתגובה לדבורי, נתקה האם את השיחה. בהמשך שלח המערער לאמו הודעות SMS מאימונות.

בהמשך, הגיע המערער למקום העבודה של אמו במרפאת שניים, ואמר לה "לא ציפית להפתעה זאת". המערער אמר לאמו כי היא גיבורה בטלפון וכעת הוא יראה לה מה זה, והצמיד את ראשו לראשה. בעקבות הצעקות במרפאה, הגיע רופא שניים, הורה לשיעת שלו שתחזין משטרה, והמערער בתגובה אמר לו כי אם יזמין משטרה הוא ישבור לו את השניים. בהמשך שלח לאמו הודעות SMS מאימונות נוספות.

.2. ביום 5.8.11, בעקבות ויכוח שהתגלו בין המערער לאמו, אחז המערער בידיה, ניגר אותה, ואמר לה "את לא מבינה שאת מוציאה אותי בעצבים והכל באשמה, את עכשו תתקני את המצב". בהמשך, אחותה ביקשה ממנו כי יהיה בשקט והוא אמר לה "תזהרי ממני". בתגובה לדבורי אמרה לו אחותה כי היא לא מפחדת ממנו, והמערער הכה בה ודחף את פניה בידו.

אמו של המערער ניסתה להפריד בין המערער לבין סבו, והוכחה על ידי המערער במכת אגרוף בידה. בהמשך, האם, הסב והאחות יצאו מהבית וביקשו להיכנס לרכב הסב כדי לעזוב את המקום. המערער הלך אחריהם, ניגש לאמו והצמיד את ראשו לראשה. המערער אמר לאמו, סבו ואחותו כי אם הם יכנסו לרכב הוא ישבור אותם. סמור לכך, בthanת המשטרה, אמר המערער לאמו כי יחתור את עצמו ויתאבד ואם לא תקח את תלונתה חזרה היא תבכה על קברו.

טסקiri שירות המבחן

.1. בעינויו של המערער הוגשו לבימ"ש קמא שני טסקiri מבחן, הראשון מיום 12.3.13, והשני מיום 1.5.13.

מה特斯קייר הראשון עולה, כי המערער הוא בן 19.5, חייל, סובל מנערותם מתסמנת טורט, המלווה בהפרעות קשב ורכיב. המשפחה תוארה כנורמטטיבית אך הקשור המשפחתי בכל הקשור למערער התאפיין בקשיש תקשורת, על רקע תסמונת הטורט ממנה הוא סובל וקשהים רגשיים שפיטה.

המערער הוא בוגר 11 שנות לימוד, ובמהלך לימודיו הוא התמודד עם קשיים החל מגיל 8, שמצאו ביטוי בבעיות תפוקוד למדיות, רגשיות וחברתיות. התנהגותו אופינה בהתפרצויות זעם, בעיות משמעת, אימפולסיביות ונטייה למעורבות בקטטות. המערער טיפול תרופתית וטיפולית, אך בסופה של יום הפסיק את הטיפול וטען כי הוא מתמודד עם בעיותו בכוחות עצמו.

.2. לדעת שירות המבחן העברות קשורות לחווית דחיה וחריגות שחש המערער במסגרת המשפחה ולבעיות התקשרות בין להורי. המערער הביע חרטה על מעשי, והציג כי הוא הפיק לקחים וכיוום הקשר בין להורי מאוזן יותר. לצד הבעת החרצה שירות המבחן התרשם כי המערער מודיע רק באופן חלקי לקשיי השונים ונוטה לצמצם ולהפחית מחומרת מצבו והתנהגותו האלימה.

שירות המבחן המליץ להימנע מהרשעת המערער, שכן הרשעה עשויה לפגוע בדיםיו העצמי, ולהשיט עליו עונש בדמות של"צ. המערער הביע בפני שירות המבחן הסתייגות ממציאות של"צ על רקע עיסוקיו היום יומיים.

3. מהתקיר השני עולה כי, המערער היה מוכן להירთם לתוכנית של"צ ושירות המבחן חזר והמליץ כי רצוי להימנע מהרשעה בעניינו של הנאשם.

4. מתסקר שירות המבחן שהוגש לצורך הדיון בערעור עולה שהמערער משרת בצה"ל והשתלב בתוכנית השכלה להשלמת 12 שנים ליום שאמורה להסתיים בפברואר 2014. הוא הגיע להישגים לימודיים טובים והתנהגתו טובה.

לדברי אמו של המערער חל שיפור ביחסים המשפחתיים והוא לא זוקק לטיפול בתחום השליטה בכעסים.

המערער הביע שביעות רצון בפני קצינת המבחן מהשתלבותו בתוכנית הצה"לית, הביע נוכנות מילולית להשתלב בטיפול בשירות המבחן, אך קצינת המבחן סבורה שמדובר במוטיבציה חייזנית לא מספקת שנועדה לשפר את מצבו המשפטי והמסגרת הטיפולית המתאימה לו היא בריאות הנפש בתחום תסמנת הטורט.

קצינת המבחן סבורה שמעצרו של המערער היה גורם מרתיע עבורו, הוא בעל כוחות לתפקיד במסגרות לפי יכולתו ויש לו שאיפות נורמטיביות מעתיד.

קצינת המבחן חזרת על המליצה לבטל את הרשות המערער לאור גילו הצער, עברו הנקי, תפוקודו החיוויי בצה"ל והחשש שהרשעתו עלולה לפגוע בדיםיו העצמי ובקשר עם משפחתו.

החלטה ביום"ש קמא

1. ביום"ש קמא לא מצא נסיבות יצואות דופן שיצדיקו אי הרשעה וקבע כי עניינו של המערער אינם "יחודי" עד כדי כך שיצדיק פגיעה ב"שורת השווין".

2. ביום"ש קמא ציין כי מדובר באליםות פיזית ומילולית שכונה כלפי בני משפחה. לא מדובר באירוע בלבד וחרג בנווף התנהגותו של המערער, שכן מתסקרים והאבחונים שהוגשו בעניינו עולה שהמערער הוא בעל דפוס התנהגות אלים.

3. המערער היה מודע למשיו באופן מלא, והתנהג לשובבים אותו בצורה ברוינית, כשרף האיים נמצא במדרג הגבהה.

4. מהתקיר ומשאר הראות לא עולה פגעה קונקרטית בפרנסת המערער.

טענת המערער בדבר כוונתו להשלים את לימודיו ולהגיע לסיום תעודת בגרות, ולאחר מכן ללימודים אוניברסיטאיים, הינה טענה בעלים שאינה יכולה לשמש לצורך הוכחת הפגיעה העתידית בפרנסתו.

.5. מתוך העונש ההולם למשיע העבירה שביצע המערער הוא מסר על תנאי ושל"צ.

.6. לזכותו של המערער זקף ביהמ"ש קמא את לקיחת אחריותו למשעו, חרטתו, שירותו בצבא, הזמן שחלף מביוצע העבירות והאמור בתס Kirby שירות המבחן.

נימוקי העrüו:

1. העבירות נ עברו בהיות המערער בן 18.5, כשלושה חודשים לאחר תחילת שירותו הצבאי, תקופה בה התמודד עם קשיי ההסתגלות לצבאי.

2. ביהמ"ש קמא לא נתן את המשקל הרاوي בהחלטתו שלא לבטל את הרשות המערער לשיקולים כدلיקמן:

(א) המערער מתמודד כל חייו עם תסמנות טורט והפרעות קשב ורכיבן חמורות. בעבר הוא היה נתון לług מצד ידים במסגרת החינוכיות השונות.

(ב) המערער נעדר עבר פלילי.

(ג) המערער שהוא לילה במעצר לראשונה בחייו.

(ד) חלפו קרוב לשנתיים בין מועד בצע העבירות למועד מתן גזר הדין.

(ה) בני משפחת המערער הביעו בו תמייה, קיבלו את חרטתו וביקשו שירותי המבחן וביהמ"ש להקל עליו.

(ו) המערער ממלא חובותיו בשירות הצבאי לשבעות רצון מפקדיו.

(ז) המערער הוודה בהזדמנות הראשונה והביע חרטה בפני ביהמ"ש קמא ושירות המבחן.

(ח) שירות המבחן המליץ לבטל את הרשות המערער והמערער הסכים לבצע של"צ כתנאי לביטול ההרשעה.

(ט) שירות המבחן סבור כי חלה הפחתה ברמת הסיכון להtanegot אלימה נוספת מצד המערער.

(י) האלימות הפיזית שיוכסה למערער היא במדרג נמוך.

3. המערער ביצע את העבירות בשעת דוחק, עקב תחושת קיפוח, ואין מדובר ב"עברית קלאסית" המבצע עבירות בთוך התא המשפחתני.

4. המערער היה בן 18.5, על גבול הקטינות, במועד ביצוע העבירות וסביר להניח שבבימ"ש לנוער היה עניינו מסתיים ללא הרשה.
5. מדובר היה באירוע חד פעמי שכן העבירות התרחשו בשני מועדים, בהפרש של כמה ימים זה מזה.
6. בימה"ש קמא עשה שימוש לא נכון בעבודות שהובאו בפניו בדבר העבר ההתנהגותי של המערער בתא המשפחתית.
7. לא ניתן היה להביא ראיות נוספות לפגיעה עתידית בפרנסת המערער בשלב זה של חייו.

תגובה המשיבה

1. מהתסקרים עולה שהרשעת המערער לא פגעה בדימויו העצמי ובקשר עם משפחתו.
2. המערער הביע מוטיבציה מילולית חייזנית בלבד לטיפול במסגרת שירות המבחן.
3. המערער לא עומד בתנאים שדרושיםראי הרשה. לא מדובר במעשה חד פעמי אלא בשורת מעשים.
4. בימה"ש קמא התייחס לביעות של המערער וגם התביעה המלאיצה להקל בעונשו.

דין והכרעה

1. איננו מקלים ראש בהתנהגותו האלימה פיזית ומילולית, שגילה המערער כלפי אחותו, אימו וסבו במספר הזדמנויות כמתואר בעבודות כתוב האישום לפי הודה והורשע המערער.

אנו מקבלים טענת ב"כ המשיבה לפיה לא מדובר באירוע חד פעמי אך מדובר באירועים שקרו בשתי הזדמנויות, בהפרש של 4 ימים בלבד זה מזה, ולדברי שירות המבחן בתסקיר מיום 12.3.13, שהיה בפני בימה"ש קמא וצורף כנספה ד' להודעתה הערעור, עשוי המערער קשרים לחווית דחיה וחריגות שחש המערער במסגרת משפחתו ולבעיות התקשורות בין להוריו, כאשר לדברי אמו לקצינת המבחן, כפי שהובאו בתסקיר שהוגש לצורך הדיון בערעור, חל שיפור ביחסים בין המערער למשפחתו.

לא לモור לציין כי אמו וסבו של המערער ביקשו מלשכת התביעות של מחוז מרכז לבטל את התлонנות שהגישו נגד המערער אך סורבו ע"י ראש לשכת תביעות ראש"ץ, שכתבה כי תוכן בקשوتיהם יובא בחשבון בהמשך ההליכים המשפטיים נגד המערער.

2. איננו מתעלמים מהערכת קצינת המבחן בתסקיר שהוגש לצורך הדיון בערעור לפיה נכוונתו של המערער להשתלב בהליך טיפול במסגרת שירות המבחן היא חייזנית ונوعדה לשפר את מצבו המשפטי, אך עדמה זו של המערער לא מנעה מקצינת המבחן לחזור על עמדתה הממליצה לבטל את הרשות המערער, שכן במסגרת הטיפולית המתאימה לביעות מהן הוא סובל היא בריאות הנפש.

3. אנו מקבלים טענת ב"כ המשיבה כי החשש לפגיעה בדיםיו העצמי של המערער וביחסים עם בני משפחתו לכשעצמו לא מצדיקים את ביטול הרשותו אך כאשר אלה מצטרפים לחשש לעתידו התעסוקתי של המערער, שיתתקשה למצוא עובדה גם בשל תסমונת הטורט ממנה הוא סובל (ראה המסמכים לצורפו כנפסחים ט' להודעת הערעור), מוצדקת עמדת שירות המבחן לבטל את הרשות המערער.

4. אמנם המערער טרם גיבש לעצמו את עתידו המוצע, שכן הוא היום בן 21, אך הוא משרת בצה"ל לשבעות רצון מפקדיו (ראה נספחים ח' להודעת הערעור) ויש להתייחס אליו כאלו "בגיר-צעיר".

המערער השתלב בהצלחה בתוכנית להשלמת 12 שנים לימוד במסגרת שירותו בצה"ל, אותה הוא עומדת לסיים בקרוב, והדבר מלמד כי יש לו שאיפות נורמטיביות בקשר לעתידו, שועלות לא להתmesh בשל הרשותו, כאשר זו תctrף לתסומנות הטורט ממנה הוא סובל.

5. לאור כל האמור לעיל, ובשל הנטיות המיוחדות הקשורות במחלת המערער והדרך שעבר מАЗ האירופים, אנו מקבלים את הערעור וمبטלים את הרשות המערער וכפועל יוציא את עונש המאסר על תנאי שהוטל עליו.

אנו מחייבים את המערער לחתום על ההתחייבות בסכום של 3,000 ₪ ללא עبور תוך שנתיים מהיום עבירת אלומות לפני גופו, לרבות איזומים.

באם יסרב המערער לחתום על ההתחייבות יאסר למשך 7 ימים.

28.1.14 המערער יתייצב בפני קצינת המבחןגב' דקלה שוקרון בשירות המבחן למבוגרים בראשל"צ ביום בשעה 09:00 על מנת שתכין עבורו תוכנית של"צ ותעביר אותה לאישור בהםמ"ש תוך 7 ימים מהכנתה.

ניתן והודיע היום כ"ה שבט
תשע"ד, 26/01/2014
במעמד ב"כ הצדדים
ומערער.

אהרון מקובר, שופט   שירה בן שלמה, שופטת

ארההם טל, סג"נ
אב"ד